

Posudek školitele na : „MUDr. Šárka Cihelková. *Pojetí a funkce poimeniky u pacientů s neuropsychiatrickým onemocněním v péči existenciálně-analytické psychoterapie a logoterapie podle Alfreda Langleho, Diplomová práce.* Praha: HTF UK v Praze, 2014, 93 s a Bibliografie 3 s., které nejsou číslovány

0. Úvod

Předkládaná Diplomová práce obsahuje celkem pět částí textu, které autorka čísluje římskými, arabskými čísly, každá z kapitol obsahuje ještě podkapitoly, označené třemi symboly: římskými, arabskými číslicemi a malými českými abecedními písmeny (a-d). Předkládaná magisterská práce vytyčuje zkoumání tématu, které se jeví v současné poimenické službě velmi aktuální. Souvisí to i s tím, že duchovní, faráři, kazatele se stále častěji setkávají s lidmi, kteří potřebují kromě spirituální také profesní odbornou péči. To je z předkládané magisterské práce také zřejmé. Nyní k jednotlivým částem práce podrobněji.

1. Obsahově věcné hodnocení jednotlivých součástí práce

Diplomka autorky Cihelkové uvádí na **Titulním listu** jméno fakulty a univerzity, česko-anglický název (malými písmeny!) s tím, že anglický překlad názvu není úplně správný. Pokud jde o **Poděkování** pojímá v sobě spirituální vděčnost autorky Bohu, poděkování 2.LF UK v Praze za to, že ji umožnila studium na fakultě včetně UK HTF, vděčnost nemocnici v Příbrami, kolegům lékařům a jiným. Podle mne by stačilo úplně vyjádřit vděčnost Pánu Bohu, školiteli, konzultantům a jiným, kteří ji v tom pomáhali. Po Poděkování následuje Čestné prohlášení, česká anotace (až příliš dlouhá), klíčová slova česky a anglicky, **ale neobjevuje se tu anglická anotace. Obsah** práce je celkem přehledný včetně Seznamu zkratk, **ale chybí v něm číslování stránek** (viz stránky po anotaci!).

Dostávám se tím k **Úvodu** (s.10-15), do kterého nezahrnula autorka jen cíle práce, metodiku zpracování tématu, ale také své biografické údaje, osobní spirituální zážitky, dobré studijní zkušenosti na LF 2 s prof. MUDr. Kouteckým, DrSc. (nikoli Pouteckým ! s.10) a nevyjímaje ani její psychická traumata s jiným lékařskými odborníky. Osobně mám za to, **že ve veřejné Diplomové práci** není třeba uvádět personálně empirické zkušenosti, které jsou snadno napadnutelné a zneužitelné. **Z toho eo ipso rezultuje také nutnost přepracování Úvodu!**

Text kapitoly „III.“ je velmi obsáhlý, je rozčleněn do více kratších, delších i dlouhých celků (s.16-67) v nichž autorka charakterizuje poimeniku jako „službu víře a péči o duše“, která se konkrétně projevuje pomocí „při ukotvení života ve víře, v přivedení započaté víry k plnosti“ víry v Krista ve vztahu k církvi (s.16). V této souvislosti vychází z hlavních poimenických důrazů teologů: J. Husa, J. Smolíka, E. Thurneysena a dalších, po

jejich hlavních akcentech pojednává autorka o „Základních aspektech křesťanství a poimenických specifikách CČSH“ nevyjímaje ani domaticko-eschatologické důrazy v duchovní péči uvedené církve (s.16-21).

Další část třetí kapitoly věnuje autorka „Psychoterapii a existenciálně analytické psychoterapii a logoterapii“ jak se s nimi setkává v dílech známého odborníka A.Langleho a nejdříve definuje „psychoterapii jako prakticko-vědeckou disciplínu,“ která pojímá v sobě více teorií včetně tří existenciálně-ontologických motivací Langleho:“ 1.Moci být, 2.moci být rád, 3.moci být takový, jaký jsem,“ a neopomíjí přitom ani čtvrtou motivací, s kterou souvisí „duchovní dimenze člověka a naplnění smyslu,“ a to spojuje s „vírou v Boha, v sebe, v pokrok nebo jinou vírou v rámci jiných náboženství“ (s.22-23). K třetí kapitole patří i součásti „Teorie psychopatologie“, „Terapeutický vztah, proces a obsah“ a v nich autorka poukazuje jednak na postupy v práci zmíněných disciplín, jednak na specifika spirituálně-poimenických postupů, v kterých nemá nikdy chybět zodpovědnost „vůči otázce po smyslu života“ (s. 23-29).

Text stránek 30-67 rovněž patří k třetí kapitole a je věnován „Neurologické, psychiatrické, neuropsychiatrické péči“, „poimenické péči“, v těchto částech pojednává autorka o nemoci ve vztahu k působení nadpřirozených sil, a upozorňuje na duševní nemoci, v kterých má důležitý význam „potěšování, povzbuzování, vyřizování pozdravů sboru a jejich podpory“ včetně ujištění, „že nemoc nemusí být důsledek jejich hříchu, že Bůh si nepřejí, aby člověk byl nemocný“ etc. (s.32). Zbývající stránky této kapitoly důkladněji reflektují postupy v pomoci pacientům v „Existenciální analýze a logoterapii podle A. Langleho“, dále zamýšlí se nad „Společnými faktory účinnosti duchovní péče, psychoterapie a lékařství“ a více stránek také věnuje víře jako „tématu poradenství a terapie“ a zamýšlí se nad tím, čím může psychoterapeutické poradenství pomoci víře a „co odlišuje víru pravou víru od nepravé“, včetně rozporů pojetí EAL“ (s.58-67).

Obsah 4.kapitoly tvoří konkrétní zkušenosti autorky s dlouhodobě nemocnými pacienty a v nich zachovává autorka ochranu osobních údajů (s. 67-85). Potom následuje stručné pojednání o duchovní péči jako „jednotícím principu mezioborové spolupráce (85-87). Na posledních stránkách textu (s. 88-93) se autorka dotýká významu a hranice lékařství, existenciální analýzy a logoterapie, významu poimeniky a nastiňuje Aktuální otázky pro výzkum (s.90-93). **Vlastní autentický Závěr práce chybí.** Bibliografie ukazuje, že autorka pracovala s 33 literárními, časopiseckými i elektronickými zdroji, ale i tu je nutno poznamenat, že v této práci **chybí cizojazyčný Abstrakt.**

2. Formální aspekty práce

Kromě výše uvedených kritických připomínek shledávám, že způsob citování literárních pramenů v textu a odkazy na ně se jeví takto: V textu práce na většině stránek nelze rozeznat, co jsou slova *expressis verbis* odkazovaných autorů a co je autorčina volná parafráze myšlenek citovaných publikací. V práci chybí přímé řeči, uvozovky a v odkazech na prameny autorka povětšinou uvádí jen jména autorů, názvy publikací, vydavatel, nakladatel, rok vydání a celkový počet stran bez uvedení konkrétní stránky, kde cituje. V celé práci existuje jen několik výjimek!! K tomu připojuji dvě osobní doporučení: První se týká syntakticko-sémantické struktury vět, která je velmi obtížná na pochopení a doporučuji autorce používat v příštích odborných pracích jednoduchou, transparentní slohovou strukturu. Druhé doporučení se týká názvů kapitol, které autorka ani nepíše na čistých stránkách, ani velikými písmeny.

3. Závěrečné hodnocení

Vzhledem k aktuálnosti tématu, na kterém autorka pracovala a k tomu, že postřehla, i když jen dílčím způsobem, nepostradatelný teologický význam poimeniky pro existenciální analýzu a logoterapii, pro lékařství i neurologické pacienty, **doporučuji předloženou magisterskou práci k podmíněné obhajobě s osobní prosbou, aby autorka přinesla k obhajobě přepracovaný Úvod (bez osobních poznámek), stručný Závěr, anglickou Anotaci a anglický Abstrakt.** Bez splnění těchto podmínek nemohu tuto práci doporučit k dalšímu řízení. Pokud autorka přijde k obhajobě, prosím, aby odpověděla mou otázku: Co se čeká od poimenické služby při službě umírajícího? Po úspěšné obhajobě navrhuji práci klasifikovat dobře (3), pokud s tím komise souhlasí.

V Praze dne 4.6.2014

Posudek vypracoval:

Prof.ThDr. Ján Liguš, Ph.D.

Vedoucí katedry PT